

ปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application)¹

จตุพร หวานมาก²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีการติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ หน้าที่เสียภาษีอากรของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการทางภาษีกับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในกรณีที่รัฐต้องการลดภาระค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ กระทรวงการคลังโดยกรมสรรพากรมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อนำภาษีอากรที่จัดเก็บได้เข้าสู่คลังหลวงของแผ่นดิน และนำไปใช้จ่ายในการบริหารราชการแผ่นดินตามสัญญาประชาคมที่ประชาชนกับประชาชนด้วยกันทำไว้ด้วยกัน โดยประชาชนยอมสละสิทธิของตนเองที่มีอยู่ตามธรรมชาติในการมอบหมายให้รัฐดำเนินการกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องด้านความมั่นคง ความปลอดภัย การจัดทำสาธารณูปการ หรือสาธารณูปโภค ซึ่งภาษีอากรที่จัดเก็บมาจากประชาชนก็เพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้ายที่สุด นอกจากนี้จากการศึกษาถึงรูปแบบธุรกิจสมัยใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีอากร เพราะมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการทำธุรกรรมต่าง ๆ ปัจจุบันในการติดต่อหรือทำธุรกรรมกัน สามารถกระทำได้โดยง่าย วิวัฒนาการเทคโนโลยีต่าง ๆ ก้าวหน้าไปไกล ในขณะที่กฎหมายยังคงล้าสมัยอยู่ กฎหมายภาษีอากรต้องตีความโดยเคร่งครัดเพราะการจัดเก็บภาษีอากรเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิและสร้างภาระหน้าที่ให้แก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ในสมัยก่อนการเรียกรถยนต์สาธารณะหรือรถแท็กซี่ต้องโบกรถบนท้องถนน แต่สมัยใหม่การเรียกรถยนต์สาธารณะสามารถกระทำได้โดยผ่านช่องทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนที่เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์ สังคมดิจิทัล หรือสังคมไร้เงินสด จะเห็นได้ว่า นี่คือการพัฒนาของเทคโนโลยีที่นับวันจะเจริญก้าวหน้าทำให้การใช้ชีวิตของมนุษย์มีความสะดวก สบายมากขึ้นและเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ในการประกอบธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีติดต่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) การธุรกรรมต่าง ๆ สามารถกระทำได้ในโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน แท็บเล็ตหรือคอมพิวเตอร์ได้เลยทันทีที่ต้องการใช้บริการเรียกรถเดินทางและการรับจ่ายเงินค่าโดยสารก็สามารถทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็น

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช และรองศาสตราจารย์ ดร. รติชัย ถมทอง

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เงินสด บัตรเครดิตหรือบัตรเดบิต เป็นต้น ยุคสังคมไร้เงินสดที่การรับจ่ายเงินมองเห็นเป็นเพียงนามธรรมไม่สามารถสัมผัสจับต้องเงินได้อย่างเป็นรูปธรรม

กรณีดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจถึงที่มาที่ไปของการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐและปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้วยการนำเทคโนโลยี เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจในรูปแบบใหม่มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีติดต่อกันผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) หรือในการประกอบธุรกิจซื้อขายออนไลน์ เป็นต้น โดยอ้างอิงได้จากแนวคิดทฤษฎีของนักคิดนักปราชญ์ที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกมาตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงยุคปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น อควินัส ศมิท เจ้าของแนวคิดทฤษฎีหลักภาษีอากรที่ดี ได้แก่ หลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวก และหลักความประหยัดที่ได้รับการยอมรับและเป็นหลักสากล หลังจากนั้นต่อมาเมื่อสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของโลกเปลี่ยนแปลงไปโลกมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษีอากรมีบทบาทและความสำคัญมากยิ่งขึ้น ในแต่ละประเทศจึงได้มีการกำหนดแนวคิด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับภาษีอากรที่ดีเพิ่มเติม คือ หลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอน หลักความเป็นกลาง หลักอำนวยความสะดวก หลักความยืดหยุ่น และหลักประสิทธิภาพในทางบริหาร โดยเฉพาะหลักความเป็นธรรมซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดเก็บภาษีอากรที่ดี เพราะเมื่อกฎหมายมีความเป็นธรรมจะส่งผลให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีอากรมากขึ้น นี่คือการคาดหมายและเป้าหมายของรัฐบาลที่จะเป็นเช่นนั้น แต่ในทางปฏิบัติหรือในโลกแห่งความเป็นจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ดังนั้น รัฐบาลในฐานะผู้ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนในการจัดเก็บภาษีอากรเพราะหากให้เป็นไปโดยความสมัครใจของผู้เสียภาษีนับว่าเป็นเรื่องยากที่รัฐจะสามารถจัดเก็บภาษีให้ได้ตามเป้าหมายและนับวันความต้องการของมนุษย์มีมากขึ้นเป็นไปตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามแม้ว่าในการจัดเก็บภาษีอากรนั้นอาจบางกรณีเกิดจากความสมัครใจของผู้เสียภาษีเองที่ต้องการรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ แต่ส่วนใหญ่รัฐต้องใช้อำนาจตามกฎหมายบังคับจัดเก็บภาษีอากรเพราะ ภาษีอากรเป็นรายได้ของรัฐแต่เป็นรายจ่ายของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลและเป็นภาระภาษีต่อผู้มีเงินได้พึงประเมินทุกคน เหตุที่ต้องมีการบังคับจัดเก็บภาษีนี้นี้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของโทมัส ฮอบส์ ที่ว่า มนุษย์มีธรรมชาติที่เห็นแก่ตัวผลประโยชน์ของใครก็เป็นมาตรการแห่งความชอบธรรมสำหรับคน ๆ นั้น ด้วยเหตุนี้เองมนุษย์ย่อมมีสิทธิตามธรรมชาติที่จะใช้อำนาจต่อต้านและต่อสู้นับคนอื่นที่มาล่วงละเมิดสิทธิของตน ฉะนั้น การที่บุคคลใดไม่สมัครใจหรือไม่ยินยอมเสียภาษีเพื่อส่วนรวมก็เพราะว่า มนุษย์มีความเห็นแก่ตัวโดยธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวตนนั่นเอง ส่วนในทางทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองรัฐโดยกรมสรรพากรสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้โดยอาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรซึ่งเป็นกฎหมายบ้านเมืองเป็นคำสั่งของรัฐาธิปัตย์ที่มีสภาพบังคับหากฝ่าฝืนย่อมมีโทษตามกฎหมาย ประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายมหาชนเพราะประธานประโยชน์สาธารณะและวางระเบียบความเกี่ยวพันระหว่างรัฐกับประชาชนในฐานะที่รัฐมีอำนาจเหนือกว่าประชาชน นอกจากนี้ประมวล

รัฐบาลยังเป็นกฎหมายเทคนิคเพราะบัญญัติขึ้นมาด้วยเหตุผลทางเทคนิคคือ เพื่อให้ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งนั่นเอง จากการศึกษาทำให้ทราบถึงปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) เนื่องจากประมวลรัษฎากรที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2482 (81 ปี) ยังไม่ครอบคลุมถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมดอันสืบเนื่องมาจากการพัฒนาการด้านเทคโนโลยีแบบไร้ขีดจำกัดในการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกรรมระหว่างกัน ซึ่งพอสรุปประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาพบประเด็นคือ ปัญหาการจัดเก็บภาษีนิติบุคคลต่างชาติจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีการติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) เริ่มตั้งแต่การให้บริการระหว่างนิติบุคคลต่างชาติกับผู้ใช้โดยสาร การจ่ายเงินผ่านบัตรเครดิตหรือเดบิตจะมีทั้งอยู่ในการควบคุมของสถาบันการเงินและไม่อยู่ในการควบคุมของสถาบันการเงินภายในประเทศ ซึ่งหากนิติบุคคลต่างชาติรับเงินที่จ่ายจากประเทศไทยเช่นนี้ถือว่า มีแหล่งเงินได้อยู่ในประเทศไทย แต่เมื่อมีการจ่ายเงินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้ตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ที่กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการในประเทศไทยต้องเสียภาษีเงินได้ตามหลักถิ่นที่อยู่ กล่าวคือ จะต้องเสียภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นทั้งในหรือนอกประเทศไทย และมาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ที่กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ตามหลักแหล่งเงินได้ กล่าวคือ จะต้องเสียภาษีเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น โดยไม่ต้องนำเงินได้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีอากรอีก

ประเด็นที่สองคือ ปัญหาการตีความกฎหมายว่าเป็นธุรกิจให้บริการแอปพลิเคชันตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรหรือเป็นธุรกิจรับขนคนโดยสารตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร เพราะทั้งสองธุรกิจมีผลทางกฎหมายแตกต่างกันคือ หากเป็นธุรกิจให้บริการแอปพลิเคชันและรายได้เกิน 1.8 ล้านบาท ต้องอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 7 % ตามมาตรา 40 (8) ประกอบมาตรา 77/1 (10) มาตรา 78/1(3) และมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร แต่หากเป็นธุรกิจรับขนคนโดยสารจะได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ณ) แห่งประมวลรัษฎากร

ประเด็นที่สามคือ ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคลหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินออกนอกประเทศประมวลรัษฎากรมาตรา 70 บัญญัติให้นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งกรมสรรพากร หากการตีความกฎหมายว่าการให้บริการผ่านแอปพลิเคชันในลักษณะเช่นนี้ไม่เข้าข่ายเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แต่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ก็จะไม่เข้าองค์ประกอบตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

จากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กรณีปัญหาการจัดเก็บภาษีนิตินุคคลต่างชาติจากธุรกิจรับขนคนโดยสาร กรณีการติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Application) เริ่มตั้งแต่การให้บริการระหว่างนิตินุคคลต่างชาติกับผู้โดยสาร ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้ตามมาตรา 66 แห่งประมวลรัษฎากรนั้น เห็นว่า กรณีนี้ให้สรุป (มัด) ข้อเท็จจริงไปเลยว่า หากเป็นการประกอบธุรกิจขนส่งรับขนคนโดยสารไม่ว่าจะใช้เทคโนโลยีใดหรือใช้แอปพลิเคชันใด ๆ เข้ามาเสริมเพื่อช่วยให้การติดต่อกันระหว่างนิตินุคคลต่างประเทศกับผู้โดยสารในประเทศไทย ไม่ว่าการประกอบธุรกิจขนส่งนั้นจะกระทำการภายใต้ชื่อ อุเบอร์ แกร็บ หรือภายใต้ชื่ออะไรก็แล้วแต่ หากมีพฤติกรรมในการทำธุรกิจรูปแบบเดียวกันทำนองเดียวกันหรือมีลักษณะเดียวกัน ให้ถือว่าเป็นธุรกิจรับขนคนโดยสารและให้ถือว่าเป็นนิตินุคคลตามมาตรา 66 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการรับจ่ายเงินค่าโดยสารจะมีทั้งเงินสด บัตรเครดิตและบัตรเดบิตนั้น เห็นว่า กรณีนี้ควรออกกฎหมายให้ใช้เป็นบัตรเครดิตหรือบัตรเดบิตทั้งหมด เพราะเมื่อการจ่ายเงินผ่านเข้าสู่ระบบทั้งหมดแทนการใช้เงินสดแล้ว หากมีการจ่ายเงินไปต่างประเทศในทุกกรณีเช่นนี้ควรกำหนดให้สถาบันการเงินหรือธนาคารมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือควรกำหนดให้แกร็บไทยผู้ดูแลระบบแอปพลิเคชันมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือควรกำหนดให้ผู้ขับรถแท็กซี่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินทันทีในอัตรา 10% หรืออัตรา 15% หรือกรมสรรพากรจะเป็นผู้กำหนดอัตราหักภาษี ณ ที่จ่ายในบทบัญญัติของกฎหมายโดยฝ่ายนิติบัญญัติหรือออกโดยคำสั่งอธิบดีกรมสรรพากรก็ได้แล้วแต่กรณี นอกจากนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรมากขึ้นควรนำเทคโนโลยีหรือปัญญาประดิษฐ์หรือ AI (Artificial Intelligence) เข้ามาช่วยให้การทำงานในการรับจ่ายเงินค่าโดยสารเพื่อที่จะไม่ทำให้เม็ดเงินหายออกไปจากระบบภาษีอากรและเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายอีกด้วย

กรณีปัญหาการตีความกฎหมายว่าเป็นธุรกิจรับขนคนโดยสารตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร หรือเป็นธุรกิจให้บริการแอปพลิเคชันตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรนั้น เห็นว่า เป็นธุรกิจรับขนคนโดยสารตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรโดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์สุดท้ายของผู้โดยสารคือ ความต้องการที่จะเดินทางจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง ฉะนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นควรกำหนดให้แกร็บไทยเป็นผู้เสียภาษีแทนแกร็บต่างประเทศจากยอดรายได้ทั้งหมด ทั้งนี้ เพราะธุรกิจชื่อแกร็บเหมือนกันและมีการกระทำหรือพฤติกรรมเดียวกันคือ ให้บริการแอปพลิเคชันเพื่อรับขนคนโดยสารซึ่งทำให้คนทั่วไปเข้าใจว่าแกร็บไทยเป็นตัวแทนของแกร็บต่างประเทศนั่นเอง

กรณีปัญหายาเงินได้นิตินุคคลหัก ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินออกนอกประเทศ กฎหมายกำหนดให้นิตินุคคลต่างประเทศที่มีได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยแต่มีแหล่งเงินได้ในประเทศและมีเฉพาะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) (6) ที่จะเข้าข่ายเสียยาเงินได้นิตินุคคลหัก ณ ที่จ่าย

ตามมาตรา 70 นั้น เห็นว่า ควรเพิ่มเติมคำว่า “เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เข้าไปในเนื้อหามาตรา 70 โดยการยกร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ดังนี้

จากเนื้อหาเดิมที่ว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมด้วยรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

เป็นเนื้อหาใหม่ที่ว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) (6) (8) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมด้วยรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

กรณีมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เห็นว่า ควรเพิ่มเติมคำว่า “การประกอบธุรกิจขนส่งโดยติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือแอปพลิเคชันในประเทศไทย” ไว้ ในเนื้อหาของมาตรา 76 ทวิ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จากเนื้อหาเดิมที่ว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้าง ผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่าบุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้นไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัตินี้เฉพาะเงินได้และผลกำไรที่กล่าวมาแล้ว”

เป็นเนื้อหาใหม่ที่ว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้าง ผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการหรือการประกอบธุรกิจขนส่งโดยติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือแอปพลิเคชันในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทยและให้ถือว่าบุคคลผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเป็นตัวแทน

ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัตินี้เฉพาะเงินได้และผลกำไรที่กล่าวมาแล้ว”

กรณีดังกล่าวหากประมวลรัษฎากรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความชัดเจนและรู้เท่าทันเทคโนโลยีมากขึ้นถึงการประกอบธุรกิจของนิติบุคคลไม่ว่าจะเป็นแกร็บไทยหรือแกร็บต่างประเทศก็ตาม ชื่อที่เหมือนกันและพฤติกรรมที่เหมือนกันเมื่อมัดข้อเท็จจริงนั้นแล้ว ในความเห็นส่วนตัวเห็นว่า ควรบัญญัติให้นิติบุคคลตามกฎหมายไทยเป็นบุคคลตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ ให้ถือว่าแกร็บไทยเป็นตัวแทนของแกร็บต่างประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะทำให้สามารถจัดเก็บภาษีจากยอดขายได้ทั้งหมดหรือเต็มเม็ดเต็มหน่วย และทำให้เกิดความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีอากรทั้งแก่นิติบุคคลในและนอกประเทศที่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายมาตรา 66 มาตรา 70 และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ในการนี้กรมสรรพากรซึ่งเป็นหน่วยจัดเก็บภาษีอากรนอกจากจะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติของประมวลรัษฎากรแล้ว ยังต้องคำนึงถึงหลักภาษีอากรที่ดีของอดัม สมิทด้วยเสมอ โดยเฉพาะเรื่องหลักความเป็นธรรมในการเสียภาษีซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดเก็บภาษีเพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางภาษีอากรและความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม ฉะนั้น การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรจึงต้องให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบกิจการขึ้นอย่างที่เราได้เห็นในปัจจุบัน และเพื่อให้เข้าใจ เข้าถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของกฎหมายมหาชนที่มุ่งเน้นเพื่อผลประโยชน์มหาชนและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับตอบแทนกลับคืนมาสู่สังคมนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

เกรียงไกร เจริญชนาวัดน์. **หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชนว่าด้วยรัฐ รัฐธรรมนูญและกฎหมาย.**

กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2547.

โฆยิต อินทวงศ์ และคณะ. **ความรู้คู่คุณธรรม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2554.

จรัส เล็งวิทยา. **ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำของและรับขน.**

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.

จิรโชค วีระสย, สุรพล ราชภัณฑารักษ์ และสุรพันธ์ ทับสุวรรณ. **รัฐศาสตร์ทั่วไป.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2557.

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. **กฎหมายภาษีอากร เล่ม 1.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร.

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. **คู่มือการศึกษาวิชากฎหมายภาษีอากร**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
อบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2549.

_____. **คำอธิบายกฎหมายภาษีอากร ภาษีเงินได้นิติบุคคล เล่ม 2**. กรุงเทพมหานคร: สถาบัน T.
Traomomg Center.

_____. **คำสอนวิชากฎหมายภาษีอากร**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พลสยาม พรินต์ติ้ง
(ประเทศไทย), 2553.

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม และดุยลักษณ์ ตราชูธรรม. **ประมวลรัษฎากร**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร:
สถาบัน ที. เทรนนิงเซ็นเตอร์, 2557.

จิตติพล ศรีประทักษ์. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรง
พิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2560.

ดิเรก ควรสมาคม. **ถาม-ตอบกฎหมายมหาชน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2555.

ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ. **สังคมกับกฎหมาย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2559.

ชนพล (เพริศพิบูลย์) แก้วสัดิต. **คำอธิบายภาษีเงินได้ระหว่างประเทศและหลักการทั่วไปของอนุสัญญาภาษี
ซ้อน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชวนพิมพ์ 50 จำกัด, 2552.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. **กฎหมายมหาชน เล่ม 2**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.

_____. **กฎหมายรัฐธรรมนูญรวมคำบรรยายเนติบัณฑิต ภาค 1 สมัย 71. ปีการศึกษา 2561. 1 มิถุนายน
2561.**

บุญธรรม ราชรักษ์. **การคลังว่าด้วยการกระจายความเป็นธรรม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2548.

_____. **เศรษฐศาสตร์ภาษีอากรไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2558.

ปรีชา สุวรรณทัต. **รวมบทความกฎหมายการคลัง**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด,
2537.

ปรีดี เกษมทรัพย์. **นิติปรัชญา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2539.

ปิยะฉัตร จารุธีรสานต์. **การจัดการความรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2561.

ผจงจิตต์ อธิคมนันทะ. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2554.

พนิต ชีรภาพวงศ์. ภาษีบริษัทข้ามชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

ภาณินี กิจพ่อคำ. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 12.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559.

โกคิน พลกุล, ชาญชัย แสงศักดิ์. หลักกฎหมายมหาชนเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2557.

มนตรี จังชนสมบัติ และปิยะฉัตร จารุธีรสานต์. การภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555.

มานิต นิธิประทีป. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 12.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559.

วรณี จิเจริญ และคนอื่น ๆ. เศรษฐศาสตร์ทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2556.

วิชัย โสสุวรรณจินดา. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัท

ดีไลท์ จำกัด, 2539.

วิชัย สังข์ประไพ. หลักกฎหมายมหาชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2544.

วิโรจ นาคชาติ. ปรัชญาว่าด้วยความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

2550.

วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ, สุขุม นวลสกุล และวิทยา จิตนุพงศ์. การเมืองและการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 21.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2557.

ศุภรัตน์ ควัฒน์กุล และชาติร์ ดันติวาณิชกิจ. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 หน่วยที่ 1-7. พิมพ์

ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. **คำอธิบายกฎหมายมหาชน การคลังและภาษีอากร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:

บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2544.

_____. **คำอธิบายทฤษฎีและหลักกฎหมายภาษีอากร**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2547.

อรรธรณ พจนานูรัตน์. **กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

ผู้แต่งที่เป็นองค์กรหรือสถาบัน

คณะกรรมการอิสระว่าด้วยการส่งเสริมสาขานิติธรรมแห่งชาติ. **หลักนิติธรรม**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรัฐการพิมพ์, 2558.

บทความในวารสาร

กรมสรรพากร. “การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายตามประมวลรัษฎากร” **สรรพากรสาส์น** 51. 6 มิถุนายน 2547.

จรัญ ภักดีชนากุล. “หลักนิติธรรมในบริบทของศาลรัฐธรรมนูญ,” **รพี** 55 คณะกรรมการเนติบัณฑิต สมัย 64. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

ถวิล นิลใบ. “เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล,” **ข่าวบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง** 6, 5 (พฤษภาคม 2562): 6-7.

บุศรา นิยมเวช, ปรมต วรรณบวร และน้ำผึ้ง ปุระณะสุคนธ์. “ดำเนินชีวิตอย่างมั่นคงสู่ยุคดิจิทัลเทคโนโลยี,”

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง 5, 9 (กันยายน 2561): 4.

เอกสารอื่นๆ

กระทรวงการคลัง. กรมสรรพากร. รายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องการปรับปรุงวิธีการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม.

เอกสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมการขนส่งทางบก [Online]. Available URL: <https://www.dlt.go.th/th/dlt-role/>, 2563 (มิถุนายน, 13).

ข้อมูลจากข่าวกรมสรรพากร [Online]. Available URL:

http://rdsrv.rd.go.th/fileadmin/user_upload/news/news36_2561.pdf, 2562 (ธันวาคม, 1).

_____. [Online]. Available URL:

http://rdsrv.rd.go.th/fileadmin/user_upload/news/news35_2563.pdf, 2563 (มิถุนายน, 10).

ข้อมูลจากเวป mango [Online]. Available URL: <https://www.mangoconsultant.com/th/news-knowledge/knowledge/274-application-แอปพลิเคชัน-คืออะไร>, 2563 (มิถุนายน, 10).

คณะวิทยากร กองกฎหมาย กรมสรรพากร, ภาษีและธุรกิจ SME [Online]. Available URL: https://www.rd.go.th/publish/seminar/Seminar_190422.pdf, 2562 (เมษายน 22-26).

ใครคือเจ้าของ Grab [Online]. Available URI: <https://www.longtunman.com/1606>, 2563 (มิถุนายน, 11).

ธุรกิจของเรา [Online]. Available URI: <https://www.grab.com/th/press/business/> แกร็บทดลองความสำเร็จครบ/, 2563 (มิถุนายน, 11).

เรื่องราวของเรา [Online]. Available URI: <https://www.grab.com/th/brand-story/>., 2563 (มิถุนายน, 10).